

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Poljska povrijedila svoje obveze iz članka 16. stavka 1. i članka 21. stavka 1. Direktive 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti ⁽¹⁾, time što
- nije poduzela mjere koje su nužne za osiguravanje da tijelo nadležno za sigurnost bude neovisno od svakog željezničkog prijevoznika, upravitelja infrastrukture, podnositelja zahtjeva i tijela za nabavu, i
- nije poduzela mjere koje su nužne za osiguravanje da istražno tijelo bude neovisno o željezničkom prijevozniku i upravitelju infrastrukture;
- naloži Republici Poljskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija tvrdi da Republika Poljska nije pravilno u poljski pravni poredak prenijela načelo prema kojem istražno tijelo (odnosno Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych (Nacionalna komisija za istragu željezničkih nesreća) (PKBWK)) organizacijski, pravno i u donošenju odluka mora biti nezavisno, kako se zahtijeva člankom 21. stavkom 1. Direktive 2004/49/EZ. Položaj koji je dobio PKBWK ne garantira njegovu neovisnost. PKBWK je integralni dio ministarstva nadležnog za promet, a da se pri tome ni na koji način ne jamči njegova neovisnost o ministarstvu i o upravitelju infrastrukture. Usto, PKBWK ne djeluje u vlastito ime; ministar nadležan za promet imenuje i razrješuje predsjednika PKBWK-a i njegova zamjenika, kao i tajnika i stalne članove i *ad hoc* članove PKBWK-a. Osim toga, ministar nadležan za promet nije PKBWK-u odgovarajućom uredbom stavio na raspolaganje sredstva potrebna kako bi mu se omogućilo izvršavanje njegovih zadaća.

Osim toga, Komisija navodi da Republika Poljska nije pravilno prenijela članak 16. stavak 1. Direktive 2004/49/EZ, jer tijelo nadležno za sigurnost (naime Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (Predsjednik Željezničkog tijela)) organizacijski, pravno i u donošenju odluka nije neovisno od svakog željezničkog prijevoznika, upravitelja infrastrukture, podnositelja zahtjeva i tijela za nabavu.

⁽¹⁾ SL L 164, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 45.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2016. uputio Högsta domstolen (Švedska) –
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag i dr. protiv Dödsboet efter Ingvar Mattsson,
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag**

(Predmet C-542/16)

(2017/C 014/31)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Tuženici: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Prethodna pitanja

- 1 (a) Primjenjuje li se Direktiva 2002/92⁽¹⁾ na djelatnost posrednika u osiguranju koji nije imao nikakvu namjeru zaključiti stvarni ugovor o osiguranju? Je li od značaja to da takva namjera nije postojala prije poduzimanja te djelatnosti ili je do njezina izostanka došlo naknadno?
- (b) U situaciji predviđenoj u pitanju 1. točki (a), je li od značaja to da je posrednik paralelno s fiktivnom djelatnosti također obavljao stvarnu djelatnost posredovanja u osiguranju?
- (c) Također u situaciji predviđenoj u pitanju 1. točki (a), je li od značaja to da se ta djelatnost potrošaču, *prima facie*, doimala kao pripremne radnje za zaključivanje ugovora o osiguranju? Je li potrošačevo mišljenje, bez obzira na to je li ono osnovano, o tome predstavlja li djelatnost o kojoj je riječ posredovanje u osiguranju, od ikakvog značaja?
- 2 (a) Uređuje li Direktiva 2002/92 gospodarski ili drugi savjet koji je dan u vezi s posredovanjem u osiguranju ali se kao takav ne odnosi na stvarno potpisivanje ili produljenje ugovora o osiguranju? Što se s tim u vezi primjenjuje, osobito, u pogledu savjeta u vezi ulaganja kapitala u okviru osiguranja kapitala?
- (b) Primjenjuju li se na savjet poput onog navedenog u pitanju 2. točki (a), kada po definiciji predstavlja investicijsko savjetovanje na temelju Direktive 2004/39⁽²⁾, pored odredbi Direktive 2004/39 također odredbe Direktive 2002/92 ili samo odredbe Direktive 2004/39? Ako se na takav savjet također primjenjuje Direktiva 2004/39, ima li jedan sustav pravila prednost pred drugim?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju (SL 2003., L 9, str.3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 23.).

⁽²⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL 2004., L 145, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 4., str. 29.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2016. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Ujedinjena Kraljevina) – Marcandi Limited, koji posluje pod tvrtkom „Madbid” protiv
Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Predmet C-544/16)

(2017/C 014/32)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marcandi Limited, koji posluje pod tvrtkom „Madbid”

Tuženik: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Prethodna pitanja

1. Ispravnim tumačenjem članka 2. stavka 1., članka 24., 62., 63., 65. i 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u okolnostima poput onih u glavnom postupku:
  - (a) Treba li se dodjela kredita od strane Madbida korisnicima u zamjenu za plaćanje u novcu smatrati:
    - i. „prethodnom transakcijom” izvan područja primjene članka 2. stavka 1. koju je razvio Sud u presudi od 16. prosinca 2010., MacDonalld Resorts Ltd/Revenue and Customs Commissioners, C-270/09, Zb., str. I-13179., t. 23. do 42.; ili